

בש"פ 2356/15 - ראתב סלמאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 2356/15 - א'

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי

המבקש: ראתב סלמאן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 3.2.2015 (ע"פ 11312-05-14), בגדרו נדחה ערעור מטעם המבקש על גזר דין של בית משפט השלום אשר השית עליו, בין היתר, 24 חודשי מאסר בפועל.

לאחר שעיינתי בבקשה ושקלתי בדבר, הגעתי לכלל מסקנה כי לא מתקיים בענייננו "טעם ממשי המניח את הדעת" אשר יש בו כדי להצדיק את מתן הארכה המבוקשת. ראשית, משך האיחור - אחד עשר ימים - אמנם אינו ארוך מאד, אך גם אינו זניח. שנית, איני סבור כי בנימוק אשר ניתן לאיחור יש כדי להצדיקו. לטענת המבקש, לא היה מודע לסד הזמנים להגשתה של בקשת רשות הערעור. ואולם, טענה זו נטענה בעלמא, ללא פירוט כלשהו וללא הסבר באשר למאמצים אותם עשה המבקש כדי לברר את פרק הזמן הקבוע בדין להגשת ההליך. ודוק: המבקש היה מיוצג בערכאות דלמטה, והחל לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו רק ביום 1.3.2015 (כחודש לאחר מתן פסק הדין בערעור).

עמוד 1

ממילא הדעת נותנת כי יכול היה לפעול לבירור סוגית המועדים. בנסיבות אלו, לא ניתן לומר כי הטעות הנטענת הייתה בלתי נמנעת באורח סביר (ראו והשוו, בש"מ 6229/11 דון יחיא נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה, חיפה (10.1.2012)). שלישית, ולא פחות חשוב מן האמור עד כה: ההליך אשר מתבקשת ארכה להגשתו הוא בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" המופנית כנגד חומרת העונש. כידוע, המשוכה הניצבת בכגון דא הינה גבוהה.

סוף דבר, הבקשה נדחית.

שירות בתי הסוהר ימציא החלטה זו לידי המבקש ללא דיחוי.

ניתנה היום, כ"ג בניסן תשע"ה (12.4.2015).

גלעד לובינסקי, שופט
ר ש ם
